

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יין הנמכר בחנות - מברכין עליו בורא פרי הגפן	רב יהודה:									◆	■	◇	צה:	
גבי חמרא דאקרים למה לי?	רב חסדא:									◆	■	◇	צה:	
על הפת שעפשה, ועל היין שהקרים, ועל תבשיל שעברה צורתו - אומר שהכל נהיה בדברן	מיתיבי:									■	♣		צה:	
מודה רב יהודה בפורצמא דמיזדבן אקרנתא.	רב זביד:									!		◇	צה:	
הא רב יהודה, הא רב חסדא, מר כמאן סבירא ליה?	אביי לרב יוסף:									^			צה:	
מתניתא ידענא	א"ל: [רב יוסף]									!		◇	צה:	
הבודק את החבית להיות מפריש עליה תרומה והולך, ואחר כך נמצאת חומץ - כל ג' יום ודאי, מכאן ואילך ספק.	דתניא:									■	!	◇	צו.	
מאי קאמר?										^			צו.	
ה"ק: כל ג' ימים הראשונים ודאי יין, מכאן ואילך ספק מאי טעמא? חמרא מעילאי עקר, והאי טעימיה ולא עקר, אם תמצא לומר בתר דטעימיה עקר, הוה ריחא חלא וטעימיה חמרא, וכל ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חמרא.	ר יוחנן:									◆	■	!	◇	צו.
כל ג' ימים האחרונים ודאי חומץ, מכאן ולהלן ספק מאי טעמא? חמרא מתתאי עקר, ואימור עקר ולא אדעתיה, ואם תמצא לומר מעילאי עקר והא טעימיה ולא עקר, דלמא בתר דטעימיה עקר, הוה ריחיה חלא וטעמיה חמרא, וריחיה חלא וטעימיה חמרא - חלא.	רבי יהושע בן לוי:									◆	■	!	◇	צו.
ראשונים ודאי יין, אחרונים ודאי חומץ, אמצעיים ספק.	דרומאי מתנו משמיה דר' יהושע בן לוי:									◆	■		◇	צו.
הא גופא קשיא, אמרת: ראשונים ודאי יין, אלמא ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חמרא, והדר אמרת: אחרונים ודאי חומץ, אלמא ריחיה חלא וטעימיה חמרא - חלא										♣			צו.	
כגון דאשתכח חלא ספתקא, דאי לאו דעקר תלתא יומי - לא הוה משתכח חלא ספתקא.										!		◇	צו.	
כמאן פשט ליה?										^		◇	צו.	
פליגי בה רב מרי ורב זביד										!			צו.	
כרבי יוחנן	חד אמר: [רב מרי/רב זביד]									◆	■	!	◇	צו.
כרבי יהושע בן לוי.	וחד אמר: [רב מרי/רב זביד]									◆	■	!	◇	צו.
המוכר חבית יין לחברו והחמיצה - אמר רב: כל ג' ימים הראשונים ברשות מוכר, מכאן ואילך - ברשות לוקח	איתמר: [רב]									◆	■	◇	צו.	
חמרא אכתפא דמאריה שוואר.	שמואל:									◆	■	◇	צו:	
עבד רב יוסף עובדא כוותיה דרב בשיכרא, וכוותיה דשמואל בחמרא.	[רב יוסף]									■			צו:	
והלכתא כוותיה דשמואל.										■		◇	צו:	
אחד שכר תמרים, ואחד שכר שעורים, ואחד שמרי יין - מברכין עליהם שהכל נהיה בדברו.	ת"ר: [ת"ק]									◆	■	◇	צו:	
שמרים שיש בהם טעם יין - מברך עליהן בורא פרי הגפן.	אחרים:									◆	■	◇	צו:	
אין הלכה כאחרים.	רבה ורב יוסף									■		◇	צו:	
דכולי עלמא, רמא תלתא ואתא ארבעה - חמרא הוא	רבא:									■			צו:	
רבא לטעימיה										■			צו:	
כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא - לאו חמרא הוא	דאמר רבא:									■	■		צו:	
רמא תלתא ואתא תלתא - ולא כלום הוא										■			צו:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי פליגי - דרמא תלתא ואתא תלתא ופלגא	[רבא]											◊	צו:
תלתא עייל תלתא נפיק, פש ליה פלגא, ופלגא בשיתא פלגי מיא - ולא כלום הוא	דרבנן סברי:											◊	צו:
תלתא עול תרין ופלגא נפיק, פש ליה כוזא, וכוזא בתרי ופלגא - חמרא מעליא הוא.	ואחרים סברי:											◊	צו:
וביותר מכדי מדתו מי פליגי?												◊	צו:
המתמד, ונתן מים במדה, ומצא כדי מדתו - פטור	והא תנן: [ת"ק]											◊	צו:
מחייב	ר' יהודה:											◊	צו:
עד כאן לא פליגי אלא בכדי מדתו, אבל ביותר מכדי מדתו לא פליגי												◊	צו:
הוא הדין דאפילו ביותר מכדי מדתו פליגי, והאי דקא מיפליגי בכדי מדתו, להודיעך כחו דר' יהודה.												◊	צו:
שמרים שיש בהן טעם יין, מהו?	בעא מיניה רב נחמן בר יצחק מרב חייא בר אבין: אמר ליה: [רב חייא בר אבין]											◊	צו:
מי סברת חמרא הוא? קיוהא בעלמא הוא.												◊	צו:
שמרים של תרומה - ראשון ושני אסור, ושלישי מותר	ת"ר: [ת"ק]											◊	צו:
אף שלישי בנותן טעם.	רבי מאיר:											◊	צו:
ושל מעשר - ראשון אסור, שני מותר	[ת"ק]											◊	צו:
אף שני בנותן טעם.	רבי מאיר:											◊	צו:
ושל הקדש - שלישי אסור, ורביעי מותר	[ת"ק]											◊	צו:
אף רביעי בנותן טעם.	רבי מאיר:											◊	צו:
של הקדש לעולם אסור, ושל מעשר לעולם מותר	ורמינהי:											◊	צו:
קשיא הקדש אהקדש, קשיא מעשר אמעשר												◊	צו:
הקדש אהקדש לא קשיא: כאן בקדושת הגוף, כאן בקדושת דמים												◊	צו:
מעשר אמעשר נמי לא קשיא: כאן במעשר ודאי, כאן במעשר דמאי.												◊	צו:
כדרך שאמרו לענין איסורן, כך אמרו לענין הכשירן.	ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:											◊	צו:
הכשירן דמאי? אי דמאי - אכשורי מכשרי, אי דחמרא - אכשורי מכשרי?												◊	צו:
לא צריכא, שתמדו במי גשמים.												◊	צו:
וכיון דקא שקיל ורמי להו למנא - אחשבינהן												◊	צו:
לא צריכא, שנתמד מאליו.												◊	צו:
וכיון דקא נגיד קמא קמא - אחשבינהן												◊	צו:
בפרה ששותה ראשון ראשון.	רב פפא:											◊	צו:
אין אומרים קידוש היום אלא על היין הראוי לינסך על גבי המזבח.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											◊	צו:
למעוטי מאי?												◊	צו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אילמא למעוטי יין מגתו											!	◇	צו.	
יין מגתו לא יביא, ואם הביא - כשר	והא תאני ר' חייא:										♣	◇	צו.	
וכיון דאם הביא כשר, אנן אפילו לכתחלה נמי											♣		צו.	
סוחט אדם אשכול של ענבים ואומר עליו קידוש היום	דאמר רבא:										♣	♣	צו:	
ואלא למעוטי מפיה ומשוליה											!	◇	צו:	
מפיה ומשוליה לא יביא, ואם הביא - כשר	והא תני רבי חייא:										♣	◇	צו:	
ואלא למעוטי יין כושי, בורק, הילסטון, של מרתף, של צמוקים											!	◇	צו:	
בכולן לא יביא, ואם הביא - כשר	והא תניא:										♣	◇	צו:	
ואלא למעוטי יין קוסס, מזוג, מגולה, ושל שמרים, ושריחו רע											!	◇	צו:	
בכולן לא יביא, ואם הביא - פסול.	דתניא:										♣	!	◇	צו:
למעוטי מאי?											^	◇	צו:	
אי למעוטי קוסס,											!		צו:	
פלוגתא דר' יוחנן ור' יהושע בן לוי היא											♣		צו:	
אי למעוטי מזוג											!		צו:	
עלווי עלייה											♣		צו:	
בכוס של ברכה, שאין מברכין עליו עד שיתן לתוכו מים	מדדים חכמים לר"א:										♣	♣	צו:	
אי למעוטי מגולה											!		צו:	
סכנה היא											♣		צו:	
אי למעוטי של שמרים											!		צו:	
היכי דמי?											^		צו:	
אי דרמא תלתא ואתא ארבעה											!		צו:	
חמרא מעליא הוא											♣		צו:	
אי דרמא תלתא ואתא תלתא ופלגא											!		צו:	
פלוגתא דרבנן ואחרים היא											♣		צו:	
אלא למעוטי שריחו רע.											!	◇	צו:	
ואיבעית אימא: לעולם למעוטי מגולה, ואע"ג דעבריי' במסנת, כר' נחמיה אפילו הכי (מלאכי א') הקריבוהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך.											!	◇	צו:	
חמר חוורין, מהו?	בעא מיניה רב כהנא חמוה דרב משרשיא מרבא:										^	◇	צו:	
(משלי כ"ג) אל תרא יין כי יתאדם:	אמר ליה:										!	◇	צו:	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
קנקנים בשרון וכו'.													■	<
פיטסות נאות ומגופרות.	תאנא:												■	◇
המוכר יין לחבירו והחמיץ - אינו חייב באחריותו													■	מ
ואם ידוע שיינו מחמיץ - הרי זה מקח טעות.													■	צח:
ואם אמר לו יין מבושם אני מוכר לך - חייב להעמיד לו עד העצרת													■	צח:
וישן - משל אשתקד													■	צח:
ומיושן - משל ג' שנים.													■	צח:
לא שנו אלא בקנקנים דלוקח, אבל בקנקנים דמוכר - אמר ליה: הא חמרך והא קנקנך.	ר' יוסי בר' חנינא:												■	צח:
וכי קנקנין דמוכר מאי הוי? לימא ליה: לא איבעי לך לשהויי													⚡	צח:
לא צריכא, דאמר ליה למקפה.													◇	צח:
ומאי דחקה דר' יוסי בר' חנינא לאוקמא למתניתין בקנקנין דלוקח ודאמר ליה למקפה? לוקמא בקנקנין דמוכר ודלא אמר ליה למקפה?													⚡	צח:
מתניתין קשיתה	רבא:												!	צח:
אם ידוע שיינו מחמיץ - הרי זה מקח טעות	דקתני:												■	צח:
אמאי? לימא ליה: לא איבעי לך לשהויי?													⚡	צח:
אלא לאו שמע מינה דאמר ליה למקפה, שמע מינה.													!	צח:
ופליגא דרב חייא בר יוסף													■	צח:
חמרא - מזלא דמריה גרים, שנא' (חבקוק ב') ואף כי היין בוגד גבר יהיר וגו'.	דאמר רב חייא בר יוסף:												■	צח:
האי מאן דיהיר - אפילו אינשי ביתיה לא מיקבל, שנא' (חבקוק ב') גבר יהיר ולא ינוה, מאי ולא ינוה? בונה שלו.	רב מרי:												■	צח:
כל המתגאה בטלית של ת"ח ואינו ת"ח - אין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה, כתיב הכא ולא ינוה, וכתיב התם (שמות ט"ו) אל נוה קדשך.	רב יהודה אמר רב:												■	צח:
האי מאן דזבין ליה חביטא דחמרא לחנווא אדעתא לסבויה, ותקוף אפלאג או אתילתא, דינא הוא דמקבל לה מיניה.	רבא:												■	צח:
ולא אמרן אלא דלא שני בברזא, אבל שני בברזא לא.													■	צח:
ולא אמרן אלא דלא מטא יומא דשוקא, אבל מטא יומא דשוקא לא.													■	צח:
האי מאן דקביל חמרא אדעתא דממטי ליה לפרוותא דוול שפט, ואדמטי התם זל, דינא הוא דמקבל ליה.	ואמר רבא:												■	צח:
הוה חלא, מאי?	איבעיא להו:												^	צח:
חלא לא, ודלא כר' יוסי בר' חנינא.	רב הלל לרב אשי, כי הוואן בי רב כהנא אמר לן:												■	צח:
אפילו חלא נמי מקבל, כמאן? כר' יוסי בר' חנינא.	ואיכא דאמרי:												■	צח:
ישן - משל אשתקד וכו'.													■	<
ומיישן והולך עד החג	תאנא:												■	צח:
המוכר מקום לחבירו, וכן המקבל מקום מחבירו לעשות לו בית חתנות לבנו ובית אלמנות לבתו - בונה ארבע אמות על שש, דברי ר' עקיבא	[רבי עקיבא]												■	מ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רפת בקר היא זז.	רבי ישמעאל:											צח:
הרוצה לעשות רפת בקר - בונה ד' אמות על שש, בית קטן - שש על ח', גדול - ח' על עשר, טרקלין - י' על י'. רומו כחצי ארכו וכחצי רחבו												צח:
ראיה לדבר, רבן שמעון בן גמליאל אומר: כבנין ההיכל:	[רבן שמעון בן גמליאל]											צח:
למה לי למיתנא בית חתנות לבנו ובית אלמנות לבתו? ליתני בית חתנות לבנו ולבתו ובית אלמנות לבנו ולבתו												צח:
מלתא אגב אורחיה קמ"ל, דלא דרכא דחתנא למידר בי חמוה כדכתיב בספר בן סירא: הכל שקלתי בכף מאזנים ולא מצאתי קל מסובין, וקל מסובין - חתן הדר בבית חמיו, וקל מחתן - אורח מכניס אורח, וקל מאורח - משיב דבר בטרם ישמע, שנאמר: (משלי י"ח) משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה.												צח:
רפת בקר היא זז. הרוצה לעשות כו'.	רבי ישמעאל:											צח:
רפת בקר מאן קתני לה?												צח:
ר' ישמעאל קתני לה.	איכא דאמר:											צח:
ר"ע קתני לה.	ואיכא דאמר:											צח:
איכא דאמר ר"ע קתני לה, וה"ק: אע"פ שרפת בקר היא, פעמים שאדם עושה דירתו כרפת בקר.												צח:
ואיכא דאמר ר' ישמעאל קתני לה, וה"ק: שהרוצה לעשות רפת בקר, עושה ארבע אמות על שש.												צח:
טרקלין י' על י'.												צח:
מאי טרקלין?												צח:
קובתא בי ורדי.												צח:
וקנתיר - שתים עשרה על י"ב.	תאני:											צח:
מאי קנתיר?												צח:
תרביץ אפדני.												צח:
רומו כחצי ארכו וכחצי רחבו ראיה לדבר, רשב"ג אומר: כבנין ההיכל.												צח:
ראיה לדבר מאן קתני לה?												צח:
רשב"ג קתני לה, והכי קאמר: ראיה לדבר מנין? אמר רשב"ג: הכל כבנין היכל.	איכא דאמר:											צח:
ת"ק קתני לה, ורשב"ג אתמוהי קא מתמה, והכי קאמר ליה לת"ק: ראיה מנין? מבנין היכל, אטו כולי עלמא כבנין היכל עבדי?	ואיכא דאמר:											צח:
רומו כקורותיו.	תניא, אחרים:											צח:
ולימא: רומו כרחבו												צח:
איבעית אימא: ביתא מעילאי רווחא												צח:
ואיבעית אימא: משום דאיכא בי כווי.												צח:
רבי חנינא נפק לקרייתא, רמו ליה קראי אהדדי כתיב: (מלכים א' ו') והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו, וכתיב: (מלכים א' ו') ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו												צח:
כי קא חשיב - משפת כרובים ולמעלה.	אמר להו: [רבי חנינא]											צח:
מאי קמ"ל?												צח:

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא קא משמע לן: למטה כלמעלה, מה למעלה אין משמש כלום, אף למטה אין משמש כלום.												◇	צט.
מסייע ליה לר' לוי												■	צט.
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: מקום ארון וכרוכים אינו מן המדה.	דאמר ר' לוי, ואיתימא רבי יוחנן:											◇	צט.
ארון שעשה משה, יש לו ריוח עשר אמות לכל רווח ורוח.	תניא נמי הכי:											■	צט.
כרובים בנס הן עומדין, שנאמר: (מלכים א' ו') וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו, גופייהו היכא הוו קיימי? אלא שמע מינה: בנס הן עומדין.	רבנאי אמר שמואל:											◇	צט.
ודלמא בולטין כתרנגולין הוו קיימי?	מתקיף לה אביי:											◇	צט.
ודלמא זה שלא כנגד זה הוו קיימי?	מתקיף לה רבא:											◇	צט.
ודלמא באלכסונא הוו קיימי?	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:											◇	צט.
ודלמא ביתא מעילאי רווח	מתקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע:											◇	צט.
ודלמא מיכף הוו כייפי ידייהן	מתקיף לה רב פפא:											◇	צט.
ודלמא שלחופי הוו משלחפי?	מתקיף לה רב אשי:											◇	צט.
כיצד הן עומדין?												^	צט.
פניהם איש אל אחיו	רבי יוחנן ור' אלעזר, חד:											◇	צט.
פניהם לבית.	וחד: [רבי יוחנן/ר' אלעזר]											◇	צט.
ולמ"ד פניהם איש אל אחיו, הא כתיב: (דברי הימים ב' ג') ופניהם לבית												◇	צט.
לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.												◇	צט.
ולמ"ד ופניהם לבית, הא כתיב: (שמות כ"ה) ופניהם איש אל אחיו												◇	צט.
דמצדדי אצדודי												◇	צט.
כרובים (דברי הימים ב' ג') מעשה צעצועים הן, ומצודדים פניהם כתלמיד הנפטר מרבו.	דתניא, אונקלוס הגר:											◇	צט.
מי שיש לו בור לפניו מביתו של חברו - נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין, ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין												■	צט.
ואינו מכניס בהמתו ומשקה מבורו, אלא ממלא ומשקה מבוהן												■	צט.
וזה עושה לו פותחת וזה עושה לו פותחת.												■	צט.
פותחת להיכא?												◇	צט.
שניהם לבור.	רבי יוחנן:											◇	צט.
בשלמא בעל הבור בעי לאשתמורי מיא דבוריה, אלא בעל הבית למה ליה?												◇	צט.
משום חשד אשתו.	רבי אלעזר:											◇	צט.
מי שיש לו גינה לפניו מגינתו של חברו - נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסים, ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין												■	צט.
ואינו מכניס לתוכה תגרין												■	צט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת												■	צט:
והחיצון זורע את הדרך.												■	צט:
נתנו לו דרך מן הצד מדעת שניהן - נכנס בשעה שהוא רוצה ויוצא בשעה שרוצה, ומכניס לתוכה תגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, זה וזה אינן רשאים לזרעה.												■	צט:
אמה בית השלחין אני מוכר לך - נתן לו ב' אמות לתוכה, ואמה מכאן ואמה מכאן לאגפיה. אמה בית הקילון אני מוכר לך - נתן לו אמה אחת לתוכה, וחצי אמה מכאן וחצי אמה מכאן לאגפיה.	רב יהודה אמר שמואל:											■	צט:
ואותן אגפיים מי זורעם?												^	צט:
בעל השדה זורעם	רב יהודה אמר שמואל:											◆ !	צט:
בעל השדה נוטעם.	רב נחמן אמר שמואל:											◆ !	צט:
מאן דאמר זורעם, כל שכן נוטעם ומ"ד נוטעם, אבל זורעם לא, חלחולי מחלחולי.												■	צט:
אמת המים שכלו אגפיה - מתקנה מאותה שדה, בידוע שלא כלו אגפיה אלא באותה שדה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											■	צט:
ולימא ליה: מייך אשפוליה לארעיך	מתקיף לה רב פפא:											?	צט:
שעל מנת כן קבל עליו בעל השדה.	אלא אמר רב פפא:											!	צט:
מי שהיתה דרך הרבים עוברת לתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד - מה שנתן נתן, ושלו לא הגיעו.												■	צט:
דרך היחיד - ד' אמות												■	צט:
דרך הרבים - שש עשרה אמה												■	צט:
דרך המלך - אין לה שיעור												■	צט:
דרך הקבר - אין לה שיעור.												■	צט:
המעמד - דיני צפורי אמרו: בית ארבעה קבין.	[דיני צפורי]											■	צט:
אמאי שלו לא הגיעו? לינקוט פזרא וליתיב, שמעת מינה: לא עביד איניש דינא לנפשיה אפי' במקום פסידא?												?	צט:
גזירה שמא יתן להן דרך עקלתון.	רב זביד משמיה דרבא:											!	צט:
בנותן להם דרך עקלתון.	רב מרשיא משמיה דרבא:											!	צט:
כל מן הצד דרך עקלתון היא, קרובה לזה ורחוקה לזה.	רב אשי:											!	צט:
ולימא להו: שקלו דידכו והבו לי דיד?												?	ק.
הא מני? רבי אליעזר היא												!	ק.
רבים שבררו דרך לעצמם - מה שבררו בררו.	דתניא, ר' יהודה אומר משום רבי אליעזר:											■ !	ק.
לרבי אליעזר, רבים גולנים נינהו?												?	ק.
כגון שאבדה להן דרך באותה שדה.	רב גידל אמר רב:											!	ק.
אי הכי, אמאי אמר רבה בר רב הונא, אמר רב: אין הלכה כר"א?												?	ק.
מאן דמתני הא לא מתני הא.												!	ק.
וטעמא מאי?												^	ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משום דרב יהודה												!	ק.
מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:											!	ק.
ור' אליעזר, רבים במאי קנו ליה?												;	ק.
בהילוכא												!	ק.
הלך בה לארכה ולרחבה - קנה מקום הילוכו, דברי ר' אליעזר	דתניא: [רבי אליעזר]											!	ק.
אין הילוך מועיל כלום עד שיחזיק.	הכמים:											!	ק.
מ"ט דר' אליעזר?	רבי אלעזר:											^	ק.
דכתיב: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה.	[רבי אלעזר]											!	ק.
ורבנן?												;	ק.
התם משום חביבותא דאברהם הוא דקאמר ליה הכי, כדי שיהא נוה לכבוש לפני בניו.	[רבנן]											!	ק.
מודים חכמים לר"א בשביל של כרמים, הואיל ונעשה להילוך נקנה בהילוך.	רבי יוסי בר' חנינא:											■	ק.
הבו ליה כי היכי דדרי טונא דשבישתא והדר. ולא אמרן אלא דמסיימין מחיצתא, אבל לא מסיימין מחיצתא - כי היכי דשקיל כרעא ומנח כרעא.	כי אתו לקמיה דרב יצחק בר אמי, אמר להו:											■	ק.
דרך היחיד - ד' אמות.													ק.
כדי שיעבור חמור במשאו.	תנא, אחרים:											■	ק.
הלכה כאחרים.	רב הונא:											■	ק.
שני גמדים ומחצה.	ותנו דייני גולה:											■	ק.
הלכה כדייני גולה.	ואמר רב הונא:											■	ק.
הלכה כאחרים	והאמר רב הונא:											;	ק.
אידי ואידי חד שיעורא הוא.												!	ק.
דרך הרבים - שש עשרה אמה.													ק.
דרך היחיד - ארבע אמות, דרך מעיר לעיר - שמונה אמות, דרך הרבים - שש עשרה אמות דרך ערי מקלט - שלשים ושתיים אמות.	תנו רבנן:											■	ק.
מאי קראה? דכתיב: (דברים י"ט) תכין לך הדרך, דרך - הדרך.	רב הונא:											■	ק:
דרך המלך - אין לה שיעור.													ק:
שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין ממחין בידו.												■	ק:
דרך הקבר - אין לה שיעור.													ק:
משום יקרא דשכבא.												■	ק:
המעמד - דייני ציפורי אמרו: בת ד' קבין כו'.	[דייני ציפורי]												ק:
המוכר קברו, דרך קברו, מקום מעמדו, ובית הספדו - באין בני משפחה וקוברין אותו על כרחו, משום פגם משפחה.	ת"ר:											■	ק:
אין פוחתין משבעה מעמדות ומושבות למת, כנגד (קהלת א') הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל.	ת"ר:											■	ק:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
היכי עבדי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											א	ק:	
ביהודה בראשונה לא היו פוחתין משבעה מעמדות ומושבות למת, כגון: עמדו יקרים עמדו, שבו יקרים שבו	א"ל- [רב אשי] כדתניא, אמר רבי יהודה:											!	ק:	
א"כ, אף בשבת מותר לעשות כן.	אמרו לו:											!	ק:	
אחתיה דרמי בר פפא הוה נסיבא ליה לרב אויא, שכיבא, עבד לה מעמד ומושב.	[רב אויא]											o	ק:	
טעה בתרתי: טעה, שאין עושין אלא בקרובים, והוא עבד אפילו ברחוקים וטעה, שאין עושין אלא ביום ראשון, והוא עבד ביום שני.	רב יוסף:												■	ק:
בהא נמי טעה, שאין עושין אלא בבית הקברות, והוא עשה בעיר.	אביי:												■	ק:
בהא נמי טעה, שאין עושין אלא במקום שנהגו, והתם לא נהוג.	רבא:												■	ק:
אם כן, אף בשבת מותר לעשות כן	מיתיבי, אמרו לו:												■	ק:
ואי אמרת בבית הקברות וביום א', בית הקברות בשבת מאי בעי?													?	ק:
בעיר הסמוכה לבית הקברות, דאמטיוהו בין השמשות.													!	ק:
המוכר מקום לחברו לעשות לו קבר, וכן המקבל מחברו לעשות לו קבר - עושה תוכה של מערה ד' אמות על שש, ופוחת לתוכה שמונה כוכין, שלש מכאן ושלוש מכאן ושנים מכנגדן וכוכין - ארכן ארבע ורחבן ששה.	[רבנן]												■	ק:
עושה תוכה של מערה שש אמות על שמונה, ופוחת לתוכה שלשה עשר כוך, ארבעה מכאן וארבעה מכאן ושלושה מכנגדן, ואחד מימין הפתח ואחד מן השמאל.	רבי שמעון:												■	קא:
ועושה חצר על פי המערה שש על שש כמלא המטה וקובריה, ופוחת לתוכה שתי מערות, אחת מכאן ואחת מכאן	[רבנן]												■	קא:
ארבע לארבע רוחותיה	רבי שמעון:												■	קא:
הכל לפי הסלע.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	קא:
הני תרי להיכא שדי להו?													^	קא:
אי לבראי													!	קא:
הא קמיתדשי להו?													?	קא:
חצר הקבר, העומד בתוכו - טהור	ותו, הא תנן:												■	קא:
דעביד להו כמין נגר.	רבי יוסי ברבי חנינא:												!	קא:
קבורת חמורים היא זן	והא אמר ר' יוחנן:												■	קא:
לר' יוחנן, דעביד להו בקרן זוית.													!	קא:
והא נגעי כוכין להדדי?													?	קא:
במעמיק, דאי לא תימא הכי, ארבע מערות לר' שמעון היכי עביד להו? הא קא נגעי כוכין להדדי? אלא במעמיק, הכא נמי במעמיק.	רב אשי:												!	קא:
ארבע מערות לר"ש, דעביד להו כי חרותא.	רב הונא בריה דרב יהושע:												■	קא:
והא דרב הונא בריה דרב יהושע ברותא היא, מכדי כל אמתא בריבועא - אמתא ותרי חומשי באלכסונא, כמה הוי להו? חד סרי וחומשא, כוכין כמה הווי? תמניא, תמניא בחד סרי וחומשא היכי משכחת לה? אלא הא דרב הונא בריה דרב יהושע ברותא היא.													?	קא:
ואי בעית אימא, כדאמר רב שישא בריה דרב אידי:													!	קא:
בניפלי	[רב שישא בריה דרב אידי]												!	קא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הכא נמי בניפלי.												!	קא:		
המוצא מת מושכב כדרכו - נוטלו ואת תפוסתו שנים - נוטלן ואת תפוסתן מצא שלשה, אם יש ביניהן מארבע עד שמונה - הרי זו שכונת קברות, ובודק ממנו ולהלן עשרים אמה, מצא אחד בסוף עשרים אמה - בודק ממנו ולהלן כ' אמה, שרגלים לדבר, שאילו מתחלה מצאו - נוטלו ואת תפוסתו.	תנן התם:											■	◊	קא:	
מארבע ועד שמונה.	אמר ר:											■	<	קב.	
מני?												^	קב.		
אי רבנן												!	קב.		
ד' אמות על שש	הא אמרי: [רבנן]											?	קב.		
אי ר' שמעון												!	קב.		
שש על שמונה	הא אמר: [רבי שמעון]											?	קב.		
לעולם ר' שמעון היא, והאי תנא הוא												!	◊	קב.	
מצאן רצופין ואין ביניהן מד' אמות עד ח' - יש להן תפוסה ואין להן שכונת קברות	דתניא: [רבנן]											■	!	◊	קב.
ורואין את האמצעיים כאילו אינן, והשאר מצטרפין מד' אמות ועד ח'.	רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון:											■	!	◊	קב.
במאי אוקימתא? כר' שמעון												?	קב.		
בודק הימנו ולהלן עשרים אמה	אימא סיפא:											■	?	◊	קב.
מני?												^	?	קב.	
אי ר"ש												!	?	קב.	
עשרים ותרתינו הויין												?	?	קב.	
אי רבנן												!	?	קב.	
תמני סרי הויין												?	?	קב.	
לעולם רבנן היא, וכגון דבדק באלכסונא.												!	◊	קב.	
ומדהא באלכסונא הא נמי באלכסונא, עשרים ותרתינו הויין												?	קב.		
חדא באלכסונא אמרינן, תרי באלכסון לא אמרינן.												!	◊	קב.	
לעולם ר"ש היא, והב"ע - בניפלי.	רב שישא בריה דרב אידי:											!	◊	קב:	
ומדהא בניפלי הא נמי בניפלי, תמני סרי הויין												?	קב:		
חדא בניפלי אמרינן, תרתי בניפלי לא אמרינן.												!	◊	קב:	
ורמי דרבנן אדרבנן, ורמי דר"ש אדר"ש:												?	קב:		
כרם הנטוע על פחות מארבע אמות - ר"ש אומר: אינו כרם	דתנן: [רבי שמעון]											■	?	◊	קב:
הרי זה כרם, ורואין את האמצעים כאילו אינן	חכמים:											■	?	◊	קב:
קשיא דרבנן אדרבנן, וקשיא דר"ש אדרבי שמעון												?	קב:		

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
דרבי שמעון אדר' שמעון לא קשיא: התם לא נטעי אינשי אדעתא ליעקר, הכא זימנין דמיתרמא ליה בין השמשות ומיקרי ומנחי ליה. דרבנן אדרבנן נמי לא קשיא: הכא כיון דמינוול לא מקרי קבר, התם מימר אמר: הי מינייהו דשפיר שפיר, ודלא שפיר ליהוי לציבי.											!		◇	קב:
הדרן עלך המוכר פירות													◇	